

Η ΚΟΜΜΟΥΝΑ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

(Συνέχεια από την 1η σελ.) Κόκκινη σημαία.

'Αλλά η «δημοκρατική» κυβέρνηση που αποτελείτο από τους Σοσιαλδημοκράτες Εμπερτ, Σιάιτμαν και Νόσκε—πού το 1914 ήταν οι πρωτοπόροι του Σωβινισμού, και πού τα όνομάτα τους είναι συνώνυμα της λέξης προδότης για την εργατική τάξη—προσπαθούσε να συγκρατήσει το προλεταριάτο, και έτοιμαζε ταυτόχρονα και την αντίεπαναστάση.

Η κυβέρνηση δημιούργησε αντιδραστικά τάγματα, όπως τη «Μεραρχία του Ίππικου της Φρουράς» το «Σύνταγμα Ράισταγ» κλπ. διευθυνόμενα από τους παλιούς αξιωματικούς του Αυτοκρατορικού Στρατού, πού προορίζονταν να βαδίσουν ενάντια στην εργατική τάξη.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ Δεκέμβρι τοῦ 1918 ἡ κυβέρνηση τῆς «Γαλλικῆς Δημοκρατίας» ἀντιπροσάρχουσε στὴ Γερμανικὴ «Σοσιαλιστικὴ» κυβέρνηση βαρέα μυδραλλιοβόλα καὶ θωρακισμένα αὐτοκίνητα γιὰ τὴν «ἐξασφάλισιν τῆς τάξεως».

Οἱ παλιοὶ αξιωματικοὶ τοῦ Αυτοκρατορικοῦ Στρατοῦ, πού ὑποστηρίζονταν ἀπὸ τοὺς Σοσιαλδημοκράτες, ἄρχισαν νὰ δολοφονοῦν τοὺς Σπάρτακιστές.

Ἡ «Κομμουνὰ τοῦ Βερολίνου» πού ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐπαναστάτες ναυτές, ἀνήσυχουσε τὴ Μπουρζουαζία καὶ τοὺς λακίδες τῆς «Ἐνας Σοσιαλδημοκράτης ὑπουργός διατάχθηκε ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν νὰ ἐξολοθρευοῦν τοὺς Σπάρτακιστές.

Στὶς ἀρχές τοῦ Γενάρη τοῦ 1919 τὰ τάγματα τοῦ παλίου Αυτοκρατορικοῦ Στρατοῦ, πού διευθύνονταν ἀπὸ ἐκεῖνο πού πρέπει νὰ ὀνομάζεται «Αἰμοχαρὴς Σκύλλος», βιάζαν ἐνάντια στοὺς ναυτές τοῦ Κιέλου, (τοὺς ἐπιλεχτοὺς τοῦ Σπάρτακιστικοῦ στρατοῦ), καὶ κατασυντρίβον τὴν Κομμουνὰ τοῦ Βερολίνου, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἥρωϊκὴ ἀντίστασιν πού κράτησε 15 μέρες.

Ὁ Κάρλ Λίμπνεχτ κι' ἡ Ρόζα Λούξεμπουργκ, οἱ διὸ ἀρχηγοὶ τῆς Σπάρτακιστικῆς Δύναμης, δολοφονήθησαν ἀπὸ πληρωμένους μπράβους τοῦ Νόσκε.

Ἡ ἥττα τοῦ Σπάρτακιστικοῦ Κινήματος προήλθε ἀπὸ τὴν ἄλληλεγγύη τῆς ἐπαναστατικοῦ κόμματος τῶν μαζῶν. Ἡ Σπάρτακιστικὴ Ὄμοσπονδία, ἀριθμητικὰ ἀδύνατη, δὲν ἐπηρεάζε παρὰ ὀρισμένα ἀσπίσματα τοῦ Γερμανικοῦ προλεταριάτου, πού κι' αὐτὸ ἀποκαμωμένο ἀπὸ τὸν πόλεμον, κι' ὀφιστάμενον τὴν ἐκφυλιστικὴν ἐπίδρασιν τοῦ Σοσιαλδημοκρατικοῦ Κόμματος, δὲν ἤπερε μέρος στὸν ἀγῶνα.

Παρὰ τὸν ἥρωϊσμόν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν τοῦ Λίμπνεχτ καὶ τῆς Λούξεμπουργκ δὲν κατάρθωναν οἱ Σπάρτακιστές νὰ τραβήξουν τὴν κοινωνικὴν ἐπαναστάσιν τοὺς Γερμανοὺς ἐργάτες—παραπλανημένους, ὅπως εἶδαμε, ἀπὸ τὴν προδοσίαν τῶν Σοσιαλιστῶν ἀρχηγῶν των.

Οἱ ἐργάτες ὅς ἐξανασημνοῦν τοὺς ἐπαναστάτες ἐργάτες τῆς Γερμανίας, πού ἔπεσαν γιὰ τὸ προλεταριάτο κι' ὅς ἐνοήθησαν ὅτι μόνο μὲ τὴ διεθνεργατικὴ ἀλληλεγγύη μποροῦν νὰ βροῦν τὸ δρόμον τοῦ θριαμβητικῆς Κομμουνῆς τοῦ Βερολίνου.

(Μετὰφρ. ἀπὸ τὴ «Βερλιόν»)

ΑΦΕΛΕΙΑ Ἡ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ;

ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΠΡΑΧΤΟΡΕΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗΣ

Ἡ πολιτικὴ σημασία τῶν «ἐπαίνων» τῆς ἀντίδρασης γιὰ τὴν ἐφημερίδα μας.

Μαθαίνουμε κάθε μέρα πῶς διάφοροι ἡγέτες τῆς δεξιᾶς—ὁ Κυριακὸς Παύλου Ρωσσίδης τῆς Π.Ε.Κ. π. χ., ὁ Χρ. Γαλατόπουλος ἡγέτης τῆς ΠΕΣΠ, ὁ Πολὺκαρπος καὶ τὰ τέτοια—συστήνουνε στὰ μέλη τους νὰ διαβάζουνε τὸν «Ἐργάτη» καὶ μὲ κάθε τρόπο ἐκφράζονται ἐπαινοὺς καὶ καλά λόγια γιὰ τὴν ἐφημερίδα μας.

Δυὸ λόγοι μπορεῖ νὰ ὑπάρχουνε γι' αὐτοὺς τοὺς ἐπαινοὺς: ἢ αὐτοὶ οἱ κ. κ. ἡγέτες εἶναι ἀφελεῖς καὶ νομίζουνε πῶς ὁ πραγματικὸς τὸν ΑΚΕΛ κι' ὄχι οἱ πραγματικοὶ ἐπαναστάτες κομμουνιστῆς ἢ εἶναι ὑπερβολικὰ πανοῦργοι καὶ σκόπιμα ἐσκεμμένα μᾶς ἐπαινοῦνε γιὰ νὰ ἐνισχύσουνε τοὺς συμμάχους καὶ βοηθοὺς τῶν ΑΚΕΛΙΚΟΥΣ στὶς κατηγορίες τους ἐνάντια στὸν «Ἐργάτη».

Αὐτὰ τὰ ὄργανα τοὺς ἐκμεταλλεῦτες δὲν μποροῦνε νὰ εἶναι τόσο ἀφελεῖς πού νὰ μὴ καταλαβαίνουν πῶς οἱ ΑΚΕΛΙΚΟΙ εἶναι οἱ σύμμαχοι καὶ συμπαρταστές τους στὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν μαζῶν. Ξεχρύβουνε πολὺ καλά ποιοὶ εἶναι οἱ σύμμαχοί τους καὶ ποιοὶ οἱ ἐχθροὶ τους οἰθανάσιμοι. Εἶναι ἀρκετὰ πανοῦργοι οἱ κ. κ. Κυριακοὶ, Γαλατόπουλοι καὶ Πολύκαρποι πού ξέρονε καλά πῶς δὲν ἀγκαλιάζουνε ἀνοιχτὰ τοὺς συμμάχους τους ΑΚΕΛΙΚΟΥΣ τότε οἱ μάζες, πού στὴν μέγαν τὸν πλειοψηφία σήμερα κλυθάνε τὸ ΑΚΕΛ, θὰ πάψουνε νὰ κλυθάνε τὸ ΑΚΕΛ καὶ σὰν πάψουνε νὰ κλυθάνε τὸ ΑΚΕΛ ξέρουνε πῶς οἱ μάζες δὲν θὰ κλυθῶσιν οὐτε τὸ Κ.Ε.Κ. οὐτε τὴν Π.Ε.Κ. οὐτε τὴν Π.Ε.Σ.Π. οὐτε τὰ κελλία. Τὸ ξέρουνε πῶς θὰ πᾶνε οἱ μάζες πὶὸ ἀριστερὰ καὶ πῶς θὰ ἐπικίνδυνος γιὰ τοὺς Πολύκαρπους, Γαλατόπουλους, Κυριακοὺς καὶ τοὺς πάτρωνές τους καὶ τοὺς «Ἀκελικούς» πρῶτους.

Οἱ πανοῦργοι τσαρλατάνοι πολιτικῶν ἐπαινοῦνε τὸν «Ἐργάτη», λένε καλά λόγια γιὰ τὸν «Ἐργάτη», συστήνουνε τὸν «Ἐργάτη». Δὲν μποροῦσανε νὰ κάμουνε ἀλλιῶδες. Πρέπει νὰ ἐνισχύσουνε τὰ ἐπιχειρήματα τοὺς συμμάχους, τοὺς Ἀκελικούς, ἐνάντια στὸν «Ἐργάτη».

Ξεχρύβουνε πῶς τὸ μόνο ἐπιχειρήμα τοὺς Ἀκελικούς ἐνάντια στοὺς Τροτσκιστῆς εἶναι ὅτι οἱ Τροτσκιστῆς εἶναι ὄργανα τῆς ἀντίδρασης, ἀντιδραστικοὶ κ. τ. τ. Γιά νὰ ἐνισχύσουνε αὐτὸ τὸ Ἀκελικὸ ἐπιχειρήμα οἱ πολιτικοὶ ἐκπρόσωποι τῆς δεξιᾶς ἐπαινοῦνε, συστήνουνε καὶ λένε καλά λόγια γιὰ τὸν «Ἐργάτη»—ἔτσι οἱ Ἀκελικοί θὰ μποροῦνεν νὰ ποῦνε στοὺς ἐργάτες: «Δὲν σὰς λέγαμε πῶς οἱ Τροτσκιστῆς κι' ὁ «Ἐργάτης» εἶναι ὄργανα τῆς ἀντίδρασης; Νὰ κι' ἡ ἀπόδειξη—νὰ πού οἱ Γαλατόπουλοι, Πολύκαρποι καὶ Ρωσσίδηδες ἐπαινοῦνε καὶ συστήνουνε τὸν «Ἐργάτη»: «ἄρα εἶχαμε δίκαιον πού σὰς λέμε πῶς οἱ Τροτσκιστῆς εἶναι ὄργανα τῆς ἀντίδρασης».

Κι' ἀκόμα οἱ Ἀκελικοί θὰ προσθέτουνε: «τὸν «Ἐργάτη» τὸν ἐπαινοῦνε, τὸν συστήνουνε, ἐνῶ τὸν «Δημοκράτη» τὸν χτυποῦνε—ἄρα, ἐργάτες πιστεψτέ με καὶ πῶς ἐμεῖς εἶμαστε οἱ δίκαιοι ἡγέτες κι' ὄχι οἱ Τροτσκιστῆς».

Εἶναι ἱστορικὴ ἀλήθεια πῶς ὁ Λένιν, ὅταν κάποτε οἱ «Τάιμς» τοῦ Λονδίνου γράψανε ἐπαινετικά λόγια γι' αὐτὸν, δὲν κοιμήθηκε δυὸ μερὸνυχτα γιὰ νὰ βρεῖ τι λάθος εἶχε κάνει πρὸς ζημιάν των προλεταριακῶν μαζῶν γιὰ νὰ τὸν ἐπαινοῦνε οἱ «Τάιμς»—τὸ κέντρον τῆς Βρετανικῆς Ἱμπεριαλιστικῆς Ἀντίδρασης.

Αὐτὸ συνέβη πρὶν 30—35 χρόνια. Ἀπὸ τότε ὡς τὰ σήμερα ἡ ἀστική ἀντίδραση ἔμαθε καλύτερα τὴ δουλειὰ τῆς καταπολέμησιν τῆς προλεταριακῆς ἀνόδο.

Ἡ φόρμουλα πού χρησιμοποιοῖ ἡ ἀντίδραση σήμερα γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ σὲ παγκόσμια κλίμακα καὶ στὴ Κύπρον εἶναι αὕτη: «Ὁ καλύτερος τρόπος νὰ καταπολεμήσεις καὶ νὰ νικήσεις μιὰ ἀναπτυσσομένη ἐπαναστάσιν εἶναι νὰ τεθεῖς ἐπὶ κεφαλῆς τῆς. Ὁ δεύτερος καλύτερος τρόπος εἶναι νὰ τὴν συγχύσεις, νὰ τὴν ἐξαμύσεις. Κι' ὁ χειρότερος τρόπος εἶναι νὰ τὴν χτυπήσεις ἀνοιχτὰ».

Χρησιμοποιοῖ λοιπὸν τὸν καλύτερον τρόπο: ΤΙΘΕΤΑΙ ΕΠὶ ΚΕΦΑΛΗΣ τῶν ἐπαναστατικῶν κινήματων. Φυσικὰ δὲν ἐκλέγεται γενικός γραμματέας τοῦ ΑΚΕΛ ὁ Σέρ Ἐδουάρδος Τζιάκσον ἢ ὁ κ. Ροβέρτο Τέρνμποουλ. Κανονίζεται ἡ δουλειὰ μὲ τέτοιον τρόπο πού νὰ μπαίνουνε ἀνθρωποὶ πειθήνιοι στὲς μυστικὰς διαταγὰς τῶν Τζιάκσον καὶ τῶν Τέρνμποουλ.

Σὰν κανονιστεῖ ἡ «ἡγεσία» κι' ὁ «σύνδεσμος» φυσικὰ δὲν μπορεῖ νὰ βλέπουνε μὲ τὸ δρόμον τῶν Τέρνμποουλ ἀλαμπραστέτα μὲ τὸν Σέρβα, οὕτε τὸν Ζιαρτίδη παρεοῦλα μὲ τὸν Σέρ Ἐδουάρδο, οὕτε τὸν Φιφὴ νὰ τὰ τσουγκρίζει μὲ τὸν Λόρδο Οὐίντερ. Δὲν εἶναι τὸσο βλάκες οἱ ἐφαρμοστές τῆς Ἱμπεριαλιστικῆς διακυβέρνησης. Τὸ ξέρουνε πῶς ἂν οἱ μάζες δοῦνε παρεοῦλες θὰ εἶναι ἐπιφυλακτικὲς οἱ πρῶτες τοῦ Ἱμπεριαλισμοῦ δὲν θὰ μποροῦνε νὰ τὶς παρασύρουνε καὶ νὰ τὶς ἐξαπατοῦνεν γιὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἱμπεριαλισμοῦ.

Πολὺ λογικὰ καὶ πολὺ φυσικὰ πρέπει οἱ πρῶτες νὰ ἡρωοποιούνταν—πρέπει στὴν ἀνάγκη νὰ φυλακίζονται, πρέπει νὰ χτυποῦνται—καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν Ἱμπεριαλισμὸν. Ξεχρύβουν οἱ ἀντιδραστικοὶ Ἱμπεριαλιστῆς πῶς σὰν χτυποῦνε τοὺς δικούς τους πρῶτους τοὺς ἡρωοποιοῦνε στὰ μάτια τῶν μαζῶν καὶ τότε οἱ πρῶτες μποροῦνεν νὰ ἐπιτελεσθῶσιν ἀποτελεσματικὰ νὰ παρασύρουνε καὶ νὰ ἐξαπατοῦνεν τὶς μάζες γιὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἱμπεριαλισμοῦ.

Χτυπώντας τοὺς Φιφίδες, τοὺς Σέρβηδες, τοὺς Ζιαρτίδηδες, ἡ Κυβέρνησιν κι' ἡ δεξιὰ ἀντίδραση στὴν Κύπρον, τὸ ΚΕΚ, ἡ ΠΕΚ, ἡ ΠΕΣΠ ξεχρύβουν πῶς προκαλοῦνε στὰ μάτια τῆς μάζας αὐτὸ τὸν συλλογισμὸν: «Γιὰ νὰ χτυπηῖ ἡ ἀντίδραση αὐτοῦς τοὺς ἀνθρώπους θὰ πεί τὸς φοβᾶται. Γιὰ νὰ τὸς φοβᾶται θὰ πεί πῶς εἶναι ἐναντίον τῆς θὰ πεί πῶς εἶναι μαζί μας. Ἀρα πρέπει νὰ τὸς ἔχουμε ἐμπιστοσύνη, νὰ τοὺς ὑπακούομε καὶ νὰ τοὺς πιστεύομε ὅτι μίαν λέμε».

ΚΑΙ ΠΙΑΥΤΟ ΤΟΥΣ ΚΤΥΠΙΑ ΘΕΑΜΑΤΙΚΑ ΤΟΥΣ ΑΚΕΛΙΚΟΥΣ Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ.

Τοὺς κτύπα μόνο θεαμακαὶ μόνο γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ γιὰτὶ ἂν πραγματικὰ ἦταν ἐχθροὶ τῆς δὲν θὰ τῆς κούσει. Δὲν τοὺς κλείει γιὰτὶ ὄχι μόνο δὲν τοὺς φοβᾶται ἀλλὰ τοὺς χρειάζεται γιὰ τὸ φρενάρισμα τῆς ἐπαναστατικῆς ἀνοήσιας τῶν μαζῶν.

Ἡ παγκόσμια καὶ φυσικὰ καὶ ἡ Κυπριακὴ ἀντίδραση δὲν ἐπαινεῖ πιά τοὺς πρῶτους τῆς γιὰτὶ ξεύρει πολὺ καλά πῶς ἐπαινοῦντας τοὺς τοὺς ἐλαττώνει τὴν ἐπιρροή πᾶνον στὶς μάζες κ' ἔτσι ματαιώνει τὴν χαλιναγώγησιν τῶν μαζῶν ἀπ' αὐτοὺς γιὰ λογαριασμὸν τῆς.

ΕΠΑΙΝΕΙ Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΣΤΗΝ ΤΩΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΤΗΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΛΑΤΤΩΣΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΟΥΣ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΜΑΖΕΣ.

Δὲν μπορεῖ ὁμως νὰ τὸ κάνει γιὰ πάντα. Οἱ μάζες πᾶνον ἀπ' ὅλα, καὶ ἀπ' τὰ λόγια τοὺς ἡγέτες τους ἀκόμα, παρακολοῦθάνε τὰ πρακτικὰ ἀποτελέσματα τῆς μίας ἢ τῆς ἄλλης κομμωτικῆς πολιτικῆς. Καὶ ἀπ' τὰ ἀποτελέσματα, τὶς πράξεις, κι' ὄχι ἀπ' τὰ λόγια εἶναι πού οἱ μάζες βγάζουνε τὰ συμπεράσματά τους γιὰ τοὺς ἡγέτες καὶ γιὰ τὶς πολιτικῆς γραμμῆς.

ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΕΣ πού προδύσανε τὴν ἀπεργίαν τῆς Κ.Ε.Ο. οὕτε τὴν ἀπεργίαν τῶν Κυβερνητικῶν ἐργατῶν. ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ οἱ Τροτσκιστῆς πού ρίξαν τὸ προλεταριάτο στὸν στείρον ἀντιταξικὸ ἀγῶνα ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου γιὰ ν' ἀποτραβήξουνε τὴν προσοχὴ τοῦ ἀπ' τὰ ταξικά του προβλήματα.

Τὸ προλεταριάτο τῆς Κύπρου κ. κ. Κυριακοὶ Παύλου Ρωσσίδηδες, Γαλατόπουλλοι, Πολύκαρποι, ξεύρει ποιοὶ σὰς ἐξυπηρετοῦνε ὅσον κι' ἂν τοὺς κτυπᾶτε, καὶ ξεύρει πῶς οἱ Τροτσκιστῆς, μ' ὄλο πού τοὺς ἐπαινεῖτε, εἶναι οἱ ἀσπυνοὶ ἐχθροὶ σας.

ΕΙΝΑΙ ΦΥΣΙΚΟ ΝΑ ΜΑΣ ΕΠΑΙΝΕΙΤΕ μὰ τὸ προλεταριάτο δὲν τρώει πιά κουτόχορτο.

ΚΡΙΝΕΙ πιά τὸ προλεταριάτο ἀπ' τὶς πράξεις κι' ὄχι ἀπ' τὰ λόγια.

ΠΟΣΟ ΧΑΜΕΡΠΗΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ!

Στὸν «Ἐργάτην».

Εἶναι πάντα τούτη μιὰ βασικὴ ἀρχὴ, ἕνα ἀξίωμα, νὰ βγάζει πάντα κανένας ἀλάθειαν συμπεράσματα: Γιά τὸν κομμουνιστὴν κάθε ἐπαινοὺς τῆς ἀντίδρασης, εἶναι μιὰ ζωντανὴ εἰδοποίηση, πῶς κατὶ τὸ λαβεμένο ὑπάρχει στὸ δρόμον του. Τούτη εἶναι μιὰ ἀρχὴ, πού μπορεῖ νὰ πεί κανένας ἐφαρμόζεται ἀπόλυτα, τρομερὰ ἀπόλυτα, πᾶνον σὲ ἀτομα καὶ παρατάξεις.

Ἐχοντας πάντα γνώμονα τὴν ἀρχὴ τούτη πατάς στέρεα τὴν πραγματικότητά, καὶ τὰ συμπεράσματα ἔχουν ἐκεῖνο πού λέγεται ἀδιάσειστη λογικὴ.

Ἐχοντας τούτη τὴν ἀρχὴ γράφω: Ἀπορήσατε πῶς ὁ Γαλατόπουλος «σύντροφος» συστήνει τὸν «Ἐργάτη» νὰ διαβάζεται. Ἀπορήσατε; (Πολὺ ἀμφιβάλλω. Κάθε σὰς πρῆξὴ ἔχει ἐσώτερα τὸ ἴδιο κίνητρο, τὸ ἴδιο ἰδανικόν: Τὸ κτύπημα τῆς ρίζας τοῦ «Ἐργατικοῦ κινήματος». Δὲν ξεχνῶ τὶς «ἐμπνευσμένους» διακηρύξεις τῶν Τροτσκιστῶν τῆς Ἀγγλίας, σὰν τὸ ἀστέρν τοῦ Χίτλερ μεσορρανοῦσαι.

Δὲν νοιώθετε ἢ μάλλον δὲν θέλετε νὰ νοιώσετε τὴν ἄρμονιαν πού πηγαίνει ἀπὸ τῆς πράξεος καὶ σὰς καὶ κείνων. (Ἄρα τὰ κοράκια σ' ἕνα τραπέζι σμίγουν) Μὰ δὲν εἶναι μόνο τούτο. Ἡ δὴ ἔχουν ἀρχίσει ν' ἀκούονται δειλιὰ, δειλιὰ τὰ μωρῶνα λογᾶκια (γιὰ σὰς) τῆς ἀντίδρασης, καὶ σὲ κινετοῦμενο τῆς

Λεμεσὸς 10/11/47. ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Σ. Σ.—Σύντροφε Χριστάκη, Διάβασε τὸ ἄρθρον μας «Ποιοὶ οἱ πραγματικοὶ πρῶτες τῆς Κυπριακῆς Ἀντίδρασης». Γράψε μας τὶς ἀποφύσεις σου.

Σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ γράμμα σου.

«Δὲν σὰς λέγαμε πῶς οἱ Τροτσκιστῆς κι' ὁ «Ἐργάτης» εἶναι ὄργανα τῆς ἀντίδρασης; Νὰ κι' ἡ ἀπόδειξη—νὰ πού οἱ Γαλατόπουλλοι, Πολύκαρποι καὶ Ρωσσίδηδες ἐπαινοῦνε καὶ συστήνουνε τὸν «Ἐργάτη»: «ἄρα εἶχαμε δίκαιον πού σὰς λέμε πῶς οἱ Τροτσκιστῆς εἶναι ὄργανα τῆς ἀντίδρασης».

Κι' ἀκόμα οἱ Ἀκελικοί θὰ προσθέτουνε: «τὸν «Ἐργάτη» τὸν ἐπαινοῦνε, τὸν συστήνουνε, ἐνῶ τὸν «Δημοκράτη» τὸν χτυποῦνε—ἄρα, ἐργάτες πιστεψτέ με καὶ πῶς ἐμεῖς εἶμαστε οἱ δίκαιοι ἡγέτες κι' ὄχι οἱ Τροτσκιστῆς».

Εἶναι ἱστορικὴ ἀλήθεια πῶς ὁ Λένιν, ὅταν κάποτε οἱ «Τάιμς» τοῦ Λονδίνου γράψανε ἐπαινετικά λόγια γι' αὐτὸν, δὲν κοιμήθηκε δυὸ μερὸνυχτα γιὰ νὰ βρεῖ τι λάθος εἶχε κάνει πρὸς ζημιάν των προλεταριακῶν μαζῶν γιὰ νὰ τὸν ἐπαινοῦνε οἱ «Τάιμς»—τὸ κέντρον τῆς Βρετανικῆς Ἱμπεριαλιστικῆς Ἀντίδρασης.

Αὐτὸ συνέβη πρὶν 30—35 χρόνια. Ἀπὸ τότε ὡς τὰ σήμερα ἡ ἀστική ἀντίδραση ἔμαθε καλύτερα τὴ δουλειὰ τῆς καταπολέμησιν τῆς προλεταριακῆς ἀνόδο.

Ἡ φόρμουλα πού χρησιμοποιοῖ ἡ ἀντίδραση σήμερα γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ σὲ παγκόσμια κλίμακα καὶ στὴ Κύπρον εἶναι αὕτη: «Ὁ καλύτερος τρόπος νὰ καταπολεμήσεις καὶ νὰ νικήσεις μιὰ ἀναπτυσσομένη ἐπαναστάσιν εἶναι νὰ τεθεῖς ἐπὶ κεφαλῆς τῆς. Ὁ δεύτερος καλύτερος τρόπος εἶναι νὰ τὴν συγχύσεις, νὰ τὴν ἐξαμύσεις. Κι' ὁ χειρότερος τρόπος εἶναι νὰ τὴν χτυπήσεις ἀνοιχτὰ».

Χρησιμοποιοῖ λοιπὸν τὸν καλύτερον τρόπο: ΤΙΘΕΤΑΙ ΕΠὶ ΚΕΦΑΛΗΣ τῶν ἐπαναστατικῶν κινήματων. Φυσικὰ δὲν ἐκλέγεται γενικός γραμματέας τοῦ ΑΚΕΛ ὁ Σέρ Ἐδουάρδος Τζιάκσον ἢ ὁ κ. Ροβέρτο Τέρνμποουλ. Κανονίζεται ἡ δουλειὰ μὲ τέτοιον τρόπο πού νὰ μπαίνουνε ἀνθρωποὶ πειθήνιοι στὲς μυστικὰς διαταγὰς τῶν Τζιάκσον καὶ τῶν Τέρνμποουλ.

Σὰν κανονιστεῖ ἡ «ἡγεσία» κι' ὁ «σύνδεσμος» φυσικὰ δὲν μπορεῖ νὰ βλέπουνε μὲ τὸ δρόμον τῶν Τέρνμποουλ ἀλαμπραστέτα μὲ τὸν Σέρβα, οὕτε τὸν Ζιαρτίδη παρεοῦλα μὲ τὸν Σέρ Ἐδουάρδο, οὕτε τὸν Φιφὴ νὰ τὰ τσουγκρίζει μὲ τὸν Λόρδο Οὐίντερ. Δὲν εἶναι τὸσο βλάκες οἱ ἐφαρμοστές τῆς Ἱμπεριαλιστικῆς διακυβέρνησης. Τὸ ξέρουνε πῶς ἂν οἱ μάζες δοῦνε παρεοῦλες θὰ εἶναι ἐπιφυλακτικὲς οἱ πρῶτες τοῦ Ἱμπεριαλισμοῦ δὲν θὰ μποροῦνε νὰ τὶς παρασύρουνε καὶ νὰ τὶς ἐξαπατοῦνεν γιὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἱμπεριαλισμοῦ.

Πολὺ λογικὰ καὶ πολὺ φυσικὰ πρέπει οἱ πρῶτες νὰ ἡρωοποιούνταν—πρέπει στὴν ἀνάγκη νὰ φυλακίζονται, πρέπει νὰ χτυποῦνται—καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν Ἱμπεριαλισμὸν. Ξεχρύβουν οἱ ἀντιδραστικοὶ Ἱμπεριαλιστῆς πῶς σὰν χτυποῦνε τοὺς δικούς τους πρῶτους τοὺς ἡρωοποιοῦνε στὰ μάτια τῶν μαζῶν καὶ τότε οἱ πρῶτες μποροῦνεν νὰ ἐπιτελεσθῶσιν ἀποτελεσματικὰ νὰ παρασύρουνε καὶ νὰ ἐξαπατοῦνεν τὶς μάζες γιὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἱμπεριαλισμοῦ.

Χτυπώντας τοὺς Φιφίδες, τοὺς Σέρβηδες, τοὺς Ζιαρτίδηδες, ἡ Κυβέρνησιν κι' ἡ δεξιὰ ἀντίδραση στὴν Κύπρον, τὸ ΚΕΚ, ἡ ΠΕΚ, ἡ ΠΕΣΠ ξεχρύβουν πῶς προκαλοῦνε στὰ μάτια τῆς μάζας αὐτὸ τὸν συλλογισμὸν: «Γιὰ νὰ χτυπηῖ ἡ ἀντίδραση αὐτοῦς τοὺς ἀνθρώπους θὰ πεί τὸς φοβᾶται. Γιὰ νὰ τὸς φοβᾶται θὰ πεί πῶς εἶναι ἐναντίον τῆς θὰ πεί πῶς εἶναι μαζί μας. Ἀρα πρέπει νὰ τὸς ἔχουμε ἐμπιστοσύνη, νὰ τοὺς ὑπακούομε καὶ νὰ τοὺς πιστεύομε ὅτι μίαν λέμε».

ΚΑΙ ΠΙΑΥΤΟ ΤΟΥΣ ΚΤΥΠΙΑ ΘΕΑΜΑΤΙΚΑ ΤΟΥΣ ΑΚΕΛΙΚΟΥΣ Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ.

Τοὺς κτύπα μόνο θεαμακαὶ μόνο γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ γιὰτὶ ἂν πραγματικὰ ἦταν ἐχθροὶ τῆς δὲν θὰ τῆς κούσει. Δὲν τοὺς κλείει γιὰτὶ ὄχι μόνο δὲν τοὺς φοβᾶται ἀλλὰ τοὺς χρειάζεται γιὰ τὸ φρενάρισμα τῆς ἐπαναστατικῆς ἀνοήσιας τῶν μαζῶν.

Ἡ παγκόσμια καὶ φυσικὰ καὶ ἡ Κυπριακὴ ἀντίδραση δὲν ἐπαινεῖ πιά τοὺς πρῶτους τῆς γιὰτὶ ξεύρει πολὺ καλά πῶς ἐπαινοῦντας τοὺς τοὺς ἐλαττώνει τὴν ἐπιρροή πᾶνον στὶς μάζες κ' ἔτσι ματαιώνει τὴν χαλιναγώγησιν τῶν μαζῶν ἀπ' αὐτοὺς γιὰ λογαριασμὸν τῆς.

ΕΠΑΙΝΕΙ Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΣΤΗΝ ΤΩΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΤΗΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΛΑΤΤΩΣΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΟΥΣ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΜΑΖΕΣ.

Δὲν μπορεῖ ὁμως νὰ τὸ κάνει γιὰ πάντα. Οἱ μάζες πᾶνον ἀπ' ὅλα, καὶ ἀπ' τὰ λόγια τοὺς ἡγέτες τους ἀκόμα, παρακολοῦθάνε τὰ πρακτικὰ ἀποτελέσματα τῆς μίας ἢ τῆς ἄλλης κομμωτικῆς πολιτικῆς. Καὶ ἀπ' τὰ ἀποτελέσματα, τὶς πράξεις, κι' ὄχι ἀπ' τὰ λόγια εἶναι πού οἱ μάζες βγάζουνε τὰ συμπεράσματά τους γιὰ τοὺς ἡγέτες καὶ γιὰ τὶς πολιτικῆς γραμμῆς.

ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΕΣ πού προδύσανε τὴν ἀπεργίαν τῆς Κ.Ε.Ο. οὕτε τὴν ἀπεργίαν τῶν Κυβερνητικῶν ἐργατῶν. ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ οἱ Τροτσκιστῆς πού ρίξαν τὸ προλεταριάτο στὸν στείρον ἀντιταξικὸ ἀγῶνα ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου γιὰ ν' ἀποτραβήξουνε τὴν προσοχὴ τοῦ ἀπ' τὰ ταξικά του προβλήματα.

Τὸ προλεταριάτο τῆς Κύπρου κ. κ. Κυριακοὶ Παύλου Ρωσσίδηδες, Γαλατόπουλλοι, Πολύκαρποι, ξεύρει ποιοὶ σὰς ἐξυπηρετοῦνε ὅσον κι' ἂν τοὺς κτυπᾶτε, καὶ ξεύρει πῶς οἱ Τροτσκιστῆς, μ' ὄλο πού τοὺς ἐπαινεῖτε, εἶναι οἱ ἀσπυνοὶ ἐχθροὶ σας.

ΕΙΝΑΙ ΦΥΣΙΚΟ ΝΑ ΜΑΣ ΕΠΑΙΝΕΙΤΕ μὰ τὸ προλεταριάτο δὲν τρώει πιά κουτόχορτο.

ΚΡΙΝΕΙ πιά τὸ προλεταριάτο ἀπ' τὶς πράξεις κι' ὄχι ἀπ' τὰ λόγια.

«ΠΟΣΟ ΧΑΜΕΡΠΗΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠ